

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Iurie Bejenaru
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Arhiliuc Ion,

în cauza civilă la cererea introductivă a creditorului Culicov Anatolie cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care cererea introductivă a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 26 noiembrie 2015, creditorul Culicov Anatolie a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Parșe-Tutun”.

În motivarea cererii a invocat că la data de 14 noiembrie 2013, a încheiat cu Șevcenco Vladislav și SRL „Parșe-Tutun” un contract de împrumut, prin care a împrumutat ultimilor suma de 3 000 000 lei, cu termenul final de rambursare pînă la data de 14 ianuarie 2014. Conform clauzei contractuale a fost prevăzută plata penalității în sumă de 0,23% din valoarea împrumutului pentru fiecare zi de întârziere.

Remarcă că din suma acordată cu titlu de împrumut, debitorii i-au restituit doar suma de 1000 000 lei.

Din motivul neonorării obligațiilor ajunse la scadență la data de 09 martie 2015, s-a adresat în instanța de judecată, solicitînd încasarea solidară a datoriei, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Susține că în cadrul dezbaterilor judiciare a fost semnată o tranzacție de împăcare, prin care pîrții au recunoscut valoarea acțiunii și pretențiile financiare înaintate în valoare de 6 402 668 lei 50 bani și au fost de acord să o achite, în valuta străină care la acel moment constituia suma de 330 000 dolari SUA, totodată fiind stabilit și un grafic de achitare a datoriei pînă la 30 mai 2016, iar prin încheierea judecătoriei Orhei din data de 28 aprilie 2015, tranzacția de împăcare a fost confirmată.

Menționează creditorul că din motivul neachitării de către debitor a primei tranșe în sumă de 55 000 dolari SUA, în termenul stabilit prin tranzacția de împăcare,

de pînă la 30 mai 2015, s-a adresat Judecătoriei Orhei, solicitînd eliberarea titlului executoriu, pe care l-a înaintat spre executare silită.

Astfel, invocă că prin încheierea executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 din 16 iunie 2015 s-a dispus primirea spre executare a titlului executoriu nr. 2-416/2015 emis de Judecătoria Orhei și intentarea procedurii de executare, iar, la data de 19 iunie 2015, încheierea respectivă a fost expediată în adresa debitorilor Șevcenco Vladislav și SRL „Parșe-Tutun” cu scrisoarea recomandată, recepționarea acesteia fiind confirmată prin Avizului de recepție.

Sușține că urmare a măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc în scopul executării titlului executoriu nr. 2-416/2015, datoria a fost achitată parțial în sumă de 110 000 dolari SUA, restanța neachitată constituind suma de 220 000 dolari SUA.

Totodată, indică că în cadrul procedurii de executare sa constatat că debitorul nu dispune de mijloace financiare ce ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei față de creditor, are restanțe la buget de peste 70 000 lei și că alți executori au dispus aplicarea sechestrelor pe conturile bancare ale debitorului, fiind stabilită incapacitatea de plată a acestuia.

Confirmă că la 31 octombrie 2015, a expediat o notificare în adresa debitorului, prin care a solicitat achitarea datoriei stabilite prin încheierea judecătorească din 28 aprilie 2015 în termen de 3 zile, însă, deși, notificarea a fost recepționată de debitor la data de 05 noiembrie 2015, careva măsuri în sensul achitării datoriei nu au fost întreprinse.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 9, 10, 12 alin. (1) și 18 al Legii insolvenței.

Solicită admiterea spre examinare a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvență în privința debitorului SRL „Parșe-Tutun” aplicarea față de debitorul SRL „Parșe-Tutun” a măsurilor de asigurare prevăzute la art. 24 al Legii insolvenței și numirea lui Lașcu Ion în calitate de administrator provizoriu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă a lui Culicov Anatolie cu privire la intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”, c/f 1002606001330, cu sediul în or. Orhei, str. renașterii Naționale 19A.

De asemenea, prin aceeași încheiere a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului SRL „Parșe-Tutun” în perioada derulării procesului de insolvență și numit în calitate de administrator provizoriu Lașcu Ion, deținătorul autorizației nr. 151 din 19 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La 11 decembrie 2015, administratorul SRL „Parșe-Tutun” Șevcenco Vladislav, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență din 01 decembrie 2015, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Tot la 11 decembrie 2015, administratorul SRL „Parșe-Tutun” Șevcenco Vladislav, a depus referința la cererea introductivă înaintată de către Culicov Anatolie cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Parșe-Tutun”, solicitînd respingerea cererii introductive ca fiind neîntemeiată și care urmează a fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrare, cu emiterea în acest sens a unei încheieri de respingere a cererii introductive și încetarea procesului judiciar.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2015, a fost respins recursul declarat de către administratorul SRL „Parșe-Tutun” Șevcenco Vladislav, ca fiind depus împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de atac.

La 28 ianuarie 2016, administratorul provizoriu Lașcu Ion, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, a depus tabelul preliminar al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului și raportul cu privire la executare măsurilor de asigurare aplicate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost respinsă cererea introductivă a creditorului Culicov Anatolie cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”, fiind refuzată intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”, anulate măsurile de asigurare aplicate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun” prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și încasat din contul creditorului Culicov Anatolie cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului, formate din taxa de stat, remunerarea administratorului provizoriu, notificarea, convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu.

La 19 februarie 2016, Culicov Anatolie a declarat recurs nemotivat împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate din 18 februarie 2016.

La 18 martie 2016, Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Arhiliuc Ion, a depus cererea de recurs motivată, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de insolvabilitate cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, susținând că aceasta contravine normelor de drept material.

Astfel, cu referire la prevederile art. 1 alin. (4), 10 alin. (1), art. 2 și 18 alin. (1) al Legii insolvenței, susține că hotărârea contestată este una pripită, emisă fără a fi dată o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării în raport cu argumentele și probele aduse în susținerea cerințelor înaintate, cât și cu prevederile legale aplicabile la soluționarea unei asemenea cereri.

Indică că în sensul art. 10 alin. (1) și (2) al Legii insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei, iar temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Respectiv, temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorare a debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său, iar în situația dată, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Prin urmare, relevă că deși, instanța de insolvență a invocat prevederile normelor aplicabile în litigiul insolvenței, nici în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și nici în conținutul hotărârii nu a supus verificării temeinicia argumentelor invocate în cererile anexate la dosar și susținute de el în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai indică că pentru intentarea procesului de insolvență, instanța de judecată urmează să dea apreciere temeiului de intentare (incapacitatea de plată) doar în baza faptelor constatate și să constate toate circumstanțele ce probează lipsa sau prezența temeiului de intentare a insolvenței.

Cu toate acestea, atât raportul financiar pentru anul 2014, cât și concluzia instanței de insolvență privind lipsa temeiului de intentare a procesului de insolvență, rezultă din aprecierea incompletă a înscrisurilor ce probează

circumstanțele cauzei, sau la caz, urma să fie apreciat raportul întocmit de administratorul provizoriu Lașcu Ion, prin care se confirmă incontestabil incapacitatea de plată a debitorului SRL „Parșe-Tutun”.

În acest sens, consideră recurentul neîntemeiat argumentul instanței cu referire la faptul că debitorul SRL „Parșe-Tutun” dispune de active, valoarea cărora este suficientă pentru achitarea creanțelor, întrucât activele întreprinderii sunt gajate, iar în cazul vânzării acestora, mijloacele bănești obținute, vor fi utilizate pentru rambursarea datoriei față de băncile creditoare.

La fel, indică că instanța de insolvență la emiterea hotărârii eronat s-a bazat doar pe raportul financiar pentru anul 2014, potrivit căruia, valoarea pasivelor nu depășește valoarea activelor, însă care nu demonstrează, situația economico-financiară a debitorului SRL „Parșe-Tutun” la data examinării cauzei, precum și lipsa temeiului incapacității de plată de către aceasta, insistând că în acest sens era necesar de a verifica existența la debitor a averii libere de gaj, pentru achitarea datoriilor creditoare, precum și mărimea acestor datorii, pe când acest aspect a fost lăsat fără verificare de către instanța de insolvență.

Insistă că materialele anexate la dosar erau suficiente pentru a stabili faptul că debitorul SRL „Parșe-Tutun” este în incapacitate de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, ceea ce confirmă existența temeiului general de intentare a procesului de insolvență prevăzut de art. 10 al Legii insolvenței, și denotă faptul că în privința debitorului urmează a fi intentat procesul de insolvență.

În concluzie relevă că prima instanță nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat aceste circumstanțe, care, însă, necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea capetelor de cerere ce vizează creditorul Culicov Anatolie și care au servit temei pentru înaintarea cererii cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de SRL „Parșe-Tutun”.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 februarie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respinse cu menținerea hotărârii instanței de insolvență din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei la 26 noiembrie 2015 Culicov Anatolie a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Parșe-Tutun” (f.d. 2-4).

Drept temei pentru intentarea procesului de insolvență Culicov Anatolie a invocat incapacitatea de plată a debitorului, manifestată prin executarea necorespunzătoare de către Șevcenco Vladislav și SRL „Parșe-Tutun” a încheierii

Judecătoria Orhei din 28 aprilie 2015 și titlului executoriu nr. 2-416/2015 emis de Judecătoria Orhei, prin care a fost confirmată tranzacția de împăcare între Culicov Anatolie, Șevcenco Vladislav și SRL „Târșe-Tutun” potrivit căreia ultimii au recunoscut valoarea acțiunii și pretențiile financiare înaintate de Culicov Anatolie, fiind de acord că achite suma de 6 402 668,50 lei, care în valută străină la momentul încheierii tranzacției constituia suma de 330 000 dolari SUA, conform graficului stabilit până la data de 30 mai 2016 (f.d. 7-9).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Culicov Anatolie, fiind dispusă aplicarea măsurilor de asigurare și numit în calitate de administrator provizoriu Lașcu Ion (f.d.27-30 Vol. I).

Tot actele cauzei denotă că la 11 decembrie 2015, administratorul SRL „Parșe-Tutun” Șevcenco Vladislav, a depus referința la cererea introductivă înaintată de către Culicov Anatolie cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Parșe-Tutun”, solicitând respingerea cererii introductive ca fiind neîntemeiată și încetarea procesului de insolabilitate în temeiul art. 30 alin.(4) lit. d) al Legii insolabilității, invocând lipsa temeiului de insolabilitate.

La fel, materialul probator atestă că la data de 28 ianuarie 2016, administratorul provizoriu Lașcu Ion, a depus în instanța de insolabilitate tabelul preliminar al creanțelor debitorului SRL „Parșe-Tutun”, iar prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost respinsă cererea introductivă a creditorului Culicov Anatolie privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”, fiind refuzată intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun” și anulate măsurile de asigurare aplicate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun” odată cu admiterea spre examinare a cererii introductive prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, și încasat din contul creditorului Culicov Anatolie cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului (f.d. 47-52 Vol. II).

Instanța de recurs constată că fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, Curtea de Apel Chișinău constatând și elucidând pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, în coroborare cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, temeinic a respins cererea introductivă a creditorului Culicov Anatolie și justificat a refuzat intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”.

În susținerea opiniei date instanța de recurs va reține raportul financiar pe anul 2014 (f.d. 131-140 Vol. I), prezentat de SRL „Parșe-Tutun” Direcției generale pentru statistică a raionului Orhei, conform căruia, valoarea de bilanț a activelor debitorului la situația din 31 decembrie 2014, constituia în total suma de 76 692 147,00 lei, dintre care activele pe termen lung constituiau în total suma de 22 717 357,00 lei, iar activele curente constituiau în total suma de 53 974 790,00 lei, inclusiv: stocuri de mărfuri și materiale în valoare de 29 154 654,00 lei, creanțe aferente facturilor comerciale constituiau -18 326 935,00 lei, mijloace bănești constituiau 31 975,00 lei, alte active curente în valoare de 6 461 226,00 lei.

Iar pasivele SRL „Parșe-Tutun”, conform aceluiași raport la data de 31 decembrie 2011 constituiau: datorii pe termen lung în mărime de 26 603 531,00 lei, iar datorii pe termen scurt în mărime de 19 431 090,00 lei, în total datoriile debitorului constituiau suma de 46 034 561,00 lei.

Potrivit, listei debitorilor SRL „Parșe-Tutun” anexată de ultima la referință, la situația din 10 decembrie 2015, SRL „Parșe-Tutun” dispune de creanțe în mărime de 4 575 030,77 lei (f.d. 142 Vol.I).

De asemenea, potrivit extraselor din registrul bunurilor imobile (f.d. 124-130 vol.I), prezentate de SRL „Parșe-Tutun” are în proprietate mai multe terenuri și construcții pe teritoriul raionului Rezina și Șoldănești, fiind grevate față de BC „Comerțbank” SA și BC „Energbank” SA.

Prin certificatul contabil din data de 21 decembrie 2015 al SRL „Parșe-Tutun”, valoarea de piață a bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și Șevcenco Vladislav este în mărime de 58 281 504,00 lei.

Prin certificatul contabil din data de 20 ianuarie 2016 al SRL „Parșe-Tutun”, prezentat la materialele dosarului, valoarea de piață a bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și Șevcenco Vladislav constituie 52 066 787,00 lei.

Iar, potrivit certificatelor evaluatorului independent, cu privire la valoarea de piață a bunurilor imobile din data de 20 ianuarie 2016 (f.d. 247-254 Vol.-II), valoarea de piață a bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și Șevcenco Vladislav, constituie în mărime de aproximativ 48 mln. lei.

Totodată, potrivit certificatului contabil privind creditele contractate de SRL „Parșe-Tutun” de la BC „Comerțbank” SA și BC „Energbank” SA, la situația din 20 ianuarie 2016, suma datoriei față de BC „Energbank” SA constituie 1 010 610,31 dolari SUA, cu data scadenței 30 septembrie 2015, iar suma datoriei față de BC „Comerțbank” SA constituie 63 000,00 dolari SUA, cu data scadenței 30 septembrie 2016, achitarea cărora este asigurată prin ipoteca și gajul bunurilor imobile proprietate a SRL „Parșe-Tutun” și Șevcenco Vladislav, în mărime de 66 321 870,00 lei.

De asemenea, prin certificatul contabil al SRL „Parșe-Tutun”, se atestă că valoarea de bilanț a activelor la situația din 01 februarie 2016, constituie în total suma de 65 871 196,00 lei, dintre care activele pe termen lung constituie în total suma de 18 979 895,00 lei, iar activele curente constituie în total suma de 46 891 300,00 lei, precum și valoarea de bilanț a pasivelor SRL „Parșe-Tutun” la data de 01 februarie 2016 constituie: capitalul propriu 29 709 945,00 lei, datorii pe termen lung în mărime de 14 936 437,00 lei, iar datorii pe termen scurt în mărime de 21 224 814,00 lei, astfel încât, datoriile debitorului constituie suma de 36 161 251,00 lei.

Conform art. 10 din Legea insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În interpretarea corectă a normei date este de înțeles că legiuitorul, pentru intentarea unui proces de insolvență, a prevăzut un temei general care constă în incapacitatea de plată a debitorului.

La caz, însă, se constată că creditorul Culicov Anatolie nu a prezentat instanței probe care ar dovedea cu certitudine faptul pericolului intrării debitorului SRL „Parșe-Tutun” în incapacitate de plată față de creditori.

Or, după cum rezultă din raportul financiar pentru anul 2014, valoarea pasivelor nu depășește valoarea activelor și respectiv, invocarea de către Culicov Anatolie a incapacității de plată nu poate fi considerată ca demonstrată, în condițiile în care

executarea obligațiilor debitorului față de creditorul respectiv este asigurată prin valorificarea masei debitoare ale debitorului SRL „Parșe-Tutun”.

La caz, independent de acest aspect, este evident că Culicov Anatolie, odată cu depunerea prezentei cereri în instanța de insolvență, nu s-a încadrat nici în prevederile art. 18 alin. (1) al aceleiași Legi, care direct indică că, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență, în acest sens nefiind prezentate probe incontestabile.

Nu poate fi reținut ca temei de admitere a recursului nici argumentul recurentului cu referire la faptul că instanța de insolvență neîntemeiat a constatat existența activelor la SRL „Parșe-Tutun”, valoarea cărora este suficientă pentru achitarea creanțelor, din motiv că activele întreprinderii sunt gajate, și în cazul înstrăinării acestora, mijloacele bănești obținute, vor fi utilizate pentru rambursarea datoriei față de băncile creditoare.

Or, însuși recurentul în cererea introductivă invocă că în cadrul procedurii de executare sa constatat că debitorul nu dispune de mijloace financiare ce ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei față de creditori și nici decum lipsa activelor la SRL „Parșe-Tutun”.

Întru confirmarea acestei constatări vine și faptul că la 15 iulie 2015 în temeiul titlului executoriu nr. 2-416/2015 emis de Judecătoria Orhei la 16 iunie 2015, executorul judecătoresc Vlad Zaporojan a aplicat sechestrul asigurător asupra bunurilor imobile ale debitorului Șevcenco Vladimir, fapt ce rezultă din conținutul încheierii nr.046-2865/15 din 15 decembrie 2015 emisă de același executor judecătoresc (f.d. 15-17 Vol.III), înscrisuri care în plus confirmă că, SRL „Parșe-Tutun” va fi capabil de a-și valorifica creanța sa față de Culicov Anatolie, și de a-și achita integral datoriile de care dispune.

De altfel, instanța de recurs reține ca justă și aprecierea instanței de fond cu referire la faptul că posibilitatea executării/neexecutării de către SRL „Parșe-Tutun” a încheierii Judecătoriei Orhei din 28 aprilie 2015, titlul executoriu nr. 2-416/2015 emis de Judecătoria Orhei, nu constituie obiect al litigiului deferit judecății, și astfel, acest argument al creditorului, cât și al administratorului provizoriu Lașcu Ion, nu poate fi apreciat drept temei de intentare a procesului de insolvență în privința debitorului, atîta timp cît creditorul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în acest sens.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că Curtea de Apel Chișinău, corect a dispus respingerea cererii introductive și a refuzat intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Parșe-Tutun”, întemeindu-și concluziile în baza art. 34 alin. (1) al Legii insolvenței, care stipulează că instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive.

Astfel fiind, instanța de recurs, prin prisma art. 32 alin. (1) al Legii insolvenței, reține ca întemeiată și concluzia instanței de insolvență cu privire la încasarea din contul lui Culicov Anatolie cheltuielile judiciare aferente perioadei de observație a debitorului și nume, pentru taxa de stat, remunerarea administratorului provizoriu, notificarea, convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Arhiliuc Ion și a menține hotărârea instanței de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Arhiliuc Ion.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 în pricina civilă la cererea introductivă la cererea introductivă a creditorului Culicov Anatolie cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva